

Слово на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит за Неделя Вайя - Вход Господен в Йерусалим

ВАШИ ПРЕОСВЕЩЕНСТВА, БОГОЛЮБИВИ ОТЦИ,

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

В последната неделя на светата и спасителна Четиридесетница, която предшества седмицата на най-тежка скръб и страдания, преживени от нашия Господ Иисус Христос, преживявани и до днес от Неговите ученици и следовници, светата Църква тържествено отбелязва влизането на Спасителя в Светия град Йерусалим и началото на последните, най-решаващи дни от Неговия земен живот. Дългите и мъчителни дни, които завършват на Голгота и в мрака на хладния гроб, но и които ще бъдат увенчани със славната победа над тлението и смъртта чрез дивното Христово Възкресение.

Православните народи са нарекли този ден и празник с най-различни

живописни имена – Цветница, Връбница, Палмова неделя, споделяйки по този начин радостта и на йерусалимските жители, която те преживели, посрещайки в града си Божия Помазаник и приветствайки Го с маслинови клонки и пеене на „Осанна“. Посрещнаха Го като Този, Който идва, за да донесе избавлението и помирението с небесата, като дългоочаквания Месия и Царя Израилев, с радостни възклицания: „Благословен Идещият в име Господне! Осанна във висините!“ (Мат. 21:9).

В този ден радостта от срещата с Христос е неизбежно примесена и със скръб и горест, поради онова, което предстои: предателството, залавянето и присъдата над Него – присъда, произнесена от грешни човеци над Едничкия Безгрешен, а след това и кръстните страдания, разпятието и смъртта. Тази радостна тъга съпреживяваме и ние днес, събрани в храма за божествената света Литургия, в която сме не само свидетели, но и участници в най-важните събития от земния живот на Христа Спасителя. Днес, заедно с някогашните йерусалимци, ние също приветстваме влизащия, възседнал осле, Господ, постиламе пред Него одеждите на нашата вяра и надежда, заедно с любовта си към Него, и Му пеем: „Носен на небесата върху престол, а на земята върху осле, Христе Боже, прие хвала от ангелите и прослава от децата, които Ти викаха: Благословен си Ти, Който дойде да призовеш Адама“ (Кондак, гл. 6).

В евангелския разказ за влизането на Господа в Светия град за пореден път виждаме смирението, с което Бог слиза и пребивава на земята, сред човеците. Виждаме и онази божествена власт, с която Той прогонва търговците от храма, с която изцереява „слепи и хроми“ (Мат.21:14) и назидава първосвещеници и книжници. Назидава и поучава онези, които макар и отлични познавачи на Закона и пророците, не успяха да разпознаят в Него дошлия в света Месия и които, в озлоблението и ненавистта си към Него, стигнаха до там, че да Го предадат на позорна смърт, с което си заслужиха и Негова справедлива отсъда: „Затова казвам ви, че царството Божие ще се вземе от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му“ (Мат. 21:43).

Този народ сме всички ние, вярващите в Христа Иисуса и живеещите с надеждата за донесеното ни от Него помирение с небесата и спасение от греха и смъртта. Подобно на децата, които посрамираха книжниците и първосвещениците и с чисти сърца посрещат днес Господа в Йерусалим, ние също сме призвани не само днес, но и във всички дни от нашия живот да държим сърцата си отворени за Него, да живеем с вярата и упованието в

Него и да претворяваме тази вяра в дела на милост и добротворство, на състрадание и любов към ближния, за да носим достойно Неговото име и да се удостоим с обещаното ни от Него спасение и вечен живот.

Благодатта и мирът на Господа Иисуса Христа, и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

— bg-patriarshia.bg